

Čo je Advent?

Advent je liturgické obdobie, ktoré predchádza Vianociam. V tomto článku je podrobne vysvetlený význam týchto štyroch týždňov, počas ktorých sa Cirkev pripravuje na oslavu narodenia Krista.

06.12.2024

Obsah

1. V ktorej časti roku sa slávi?
2. Čo je charakteristickou črtou tohto liturgického obdobia?

3. Čo je rolou Svätej Márie počas Adventu?

4. Ako sa odzrkadľuje čas Adventu počas Svätej Omše?

5. Ako sa zrodilo toto liturgické obdobie?

6. Rôzne zvyky počas Adventu

.....

Môže Vás zaujať: Texty na adventné obdobie

.....

„Advent je čas, ktorý nám je daný, aby sme privítali Pána, ktorý prichádza, aby sa s nami stretol, a zároveň na preverenie našej túžby po Bohu, na pohľad vpred a prípravu na Kristov návrat. Vráti sa k nám počas vianočných sviatkov, keď si

pripomenieme jeho historický príchod v pokore ľudskej prirodzenosti; no prichádza k nám aj vtedy, keď sme pripravení ho prijať, a opäť príde na konci čias, aby „súdil živých i mŕtvych“ (pápež František, Anjel Pána, 3. 12. 2017).

1. V ktorej časti roku sa slávi?

Čas Adventu sa vyznačuje začiatkom liturgického roka. „V ňom Cirkev určuje priebeh času slávením hlavných udalostí zo života Ježiša a histórie spásy“ (pápež František, Anjel Pána, 29. 11. 2020). Trvá štyri týždne a začína prvými vešperami nedele, ktorá je najbližšia 30. novembru, a končí prvými vešperami 25. decembra. Tento čas zahŕňa štyri nedele pred Vianocami. „Počas týchto štyroch týždňov sme povolaní zbaviť sa formy života, ktorá je zdanlivo rezignovaná a rutinná, a vyjsť s nádejou, s plnením snov o novom budúcom živote“

(pápež František, Anjel Pána, 2. 12. 2018).

Tento čas je rozdelený na dve časti, z ktorých každá zdôrazňuje jednu dôležitú pravdu viery. Prvá časť trvá do 16. decembra a sústreďuje sa na evokovanie druhého príchodu Mesiáša. Druhá časť sa rozvíja medzi 17. a 24. decembrom a zameriava sa na prípravu Vianoc v bezprostrednejšej forme. Týmto spôsobom Cirkev pomáha veriacim pamätať a premýšľať o tom, „Kto prišiel po prvýkrát v pokore našej ľudskej prirodzenosti, uskutočnil plán spásy vytýčený od dávna a otvoril nám cestu spásy; aby sme, keď príde opäť v sláve svojej majestátnosti, zjaviac tak plnosť svojho diela, mohli prijať zaslúbené dobro, ktoré teraz, v bdelom očakávaní, dôverujeme dosiahnuť“^[1].

Texty od sv. Josemaríu na meditáciu

Začína sa nový liturgický rok a *introit*, vstupná modlitba svätej omše, nás pozýva uvažovať o skutočnosti úzko súvisiacej s počiatkom nášho kresťanského života; totiž o povolání, ktoré sme dostali. *Vias tuas, Domine, demonstra mihi, et semitas tuas edoce me — Ukáž mi, Pane, svoje cesty a pouč ma o svojich chodníkoch* (Ž 24,4). Prosíme Pána, aby nás viedol v svojich šľapajach a aby sme tak mohli dospieť k plnosti jeho prikázaní — k láske (*Ísť s Kristom*, č.1).

Došli sme. – Je to dom, v ktorom sa narodí Ján Krstiteľ. – Alžbeta z vďačnosti zvolá na Matku svojho Spasiteľa: „Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod tvojho života. Čím som si zaslúžila, že matka môjho Pána prichádza ku mne?“ (Lk 1,42-43).

Krstiteľ v jej lone sa zachvel... (Lk 1, 41) — Máriina pokora sa rozleje v

Magnificat... A ty aj ja, čo sme —čo sme boli pyšní, sľubujeme byť pokorní (Sv. Josemaría, *Svätý ruženec, Radosné tajomstvo*).

2. Čo je charakteristickou črtou tohto liturgického obdobia?

Adventné obdobie sa považuje za „silný čas“ v liturgickom roku, pretože nám pomáha pripraviť sa na prijatie Pána počas Vianoc, posilňuje nádej na druhý príchod Krista a pripomína nám jeho neustálu prítomnosť v Eucharistii. „Cirkev obnovuje toto očakávanie Mesiáša: účasťou na dlhej príprave na prvý príchod Spasiteľa veriaci obnovujú horúcu túžbu po jeho druhom príchode (porov. Zjv 22, 17).

Slávením narodenia a mučeníctva Spasiteľovho predchodcu sa Cirkev spája s jeho túžbou: „On musí rásť a mňa musí ubúdať“ (Jn 3,30)^[2]. Ide o pozvanie k obráteniu a nádeji.

Príprava, ktorú nám Cirkev počas adventu ponúka, sa realizuje prostredníctvom osobného procesu obrátenia. Liturgia nám tento proces približuje prostredníctvom postavy Jána Krstiteľa. Pod jeho vedením začíname cestu odpútania sa od hriechu a svetskosti. „Toto obrátenie zahŕňa lútosť nad spáchanými hriechmi, túžbu oslobodiť sa od nich, rozhodnutie navždy ich vylúčiť zo svojho života“ (pápež František, Anjel Pána, 6. 12. 2020). Len tak budeme schopní nasmerovať sa na hľadanie Boha a jeho kráľovstva, na priateľstvo a spoločenstvo s Bohom, čo je skutočným cieľom obrátenia každého človeka.

*Svätá Rodina so sv. Jánom Krstiteľom
- Bartolomé Esteban Murillo*

Zároveň ide o obdobie dôveryplného očakávania Mesiáša. Táto nádej je založená na tom, že „Pán vždy prichádza, je vždy pri nás. Niekedy

sa neukazuje, ale vždy prichádza. Prišiel v presnom historickom momente a stal sa človekom, aby na seba vzal naše hriechy – slávnosť Vianoc pripomína tento prvý príchod Ježiša v historickom čase; príde na konci vekov ako univerzálny sudca“ (pápež František, Anjel Pána, 29. novembra 2020).

Počas týchto dní nám Cirkev pripomína, že Boh je prítomný v dejinách ľudstva a naďalej koná, aby ich viedol k ich naplneniu v Ježišovi Kristovi. A takto si to od Neho vyprosujeme a pripomína nám to aj liturgia: „Prosíme ťa, Pane, nech nám poslúžia tajomstvá, na ktorých sme mali účasť, a ktorými nás, kráčajúcich uprostred pomínuteľných vecí, už teraz upriamuješ na túžbu po nebeských skutočnostiach a vedieš naše srdce k tomu, čo má trvať naveky“^[3].

Texty od sv. Josemaríu na meditáciu

Zamiluj sa do Kristovho najsvätejšieho človečenstva. — Nenapĺňa ťa radosťou, že chcel byť ako jeden z nás? Ďakuj mu za tento vrchol jeho dobroty! (*Vyhňa*, č. 547).

«Cnosť nádeje — istota, že Boh nad nami vládne svojou prozreteľnou všemohúcnosťou, že nám dáva všetky potrebné prostriedky, nám hovorí o neustálej Pánovej добрote k ľuďom, k tebe, ku mne, vždy ochotný vypočuť nás, pretože On nás nikdy počúvať neprestáva. Zaujímajú ho tvoje radosti, tvoje úspechy, stojí o tvoju lásku, je s tebou v твоjich starostiach, bolesti, nezdaroch. Nedúfaj preto v neho iba vtedy, keď sa vo svojej slabosti potkneš, no obracaj sa na svojho nebeského Otca a hľadaj u neho milosrdnú ochranu, rovnako keď ti je dobre, ako keď sa ti nič nedarí. A vedomie, že my sami

sme úplné nič — netreba ani zvlášť veľkú pokoru na to, aby sme tento fakt uznali: sme ozaj veľké množstvo núl — sa zmení na nezvratnú istotu, pretože naľavo pred nulou nášho ja sa postaví Kristus — a aké obrovské číslo potom vyjde! „*Pán je moje svetlo a moja spása, koho sa mám báť?*“ (Ž 26,1).

Zvyknime si vidieť Boha za všetkým a vedzme, že On nás vždy očakáva, že na nás hľadá a vyžaduje, aby sme ho verne nasledovali, bez toho, že by sme opustili miesto, ktoré nám na tomto svete prináleží. Musíme za ním ísť s bdelou oddanosťou, s úprimnou snahou bojovať o to, aby sme nestratili jeho Božský sprievod» (*Boží Priatelja*, č. 218).

Náš Pán Ježiš Kristus natoľko miloval ľudí, že sa stal človekom, vzal na seba našu prirodzenosť a žil v každodennom kontakte s chudobnými a bohatými, so

spravodlivými a hriešnikmi, s mladými a starými, s pohanmi a židmi. Žil v neustálom dialógu so všetkými: s tými, ktorí ho milovali, s tými, ktorí neustále hľadali spôsob, ako prekrútiť jeho slová, aby ho odsúdili. — Usiluj sa aj ty správať ako Pán (*Vyhňa*, č. 558).

3. Čo je rolou Svätej Márie počas Adventu?

Počas celého roka nám liturgia pripomína príhovor Panny Márie za všetkých veriacich a adventné obdobie nie je výnimkou. Presvätá Panna „žiari na našej ceste ako znak útechy a pevnej nádeje“^[4], aby sa Advent stal skutočnou prípravou na prijatie Dieťaťa Ježiša.

Nie je náhodou, že slávnosť Nepoškvrneného počatia, ktorá sa oslavuje 8. decembra, spadá do druhého adventného týždňa. Táto slávnosť nám pripomína, že Presvätá

Panna je obrazom toho, k čomu sme povolani: byť „svätí a nepoškvrnení“ (Ef 1,4). Tým, že bola počatá bez dedičného hriechu, Mária odráža krásu života v milosti, života v jednote s Bohom a bez hriechu. Táto krása je príťažlivá a motivuje nás žiť čistý život, zbavený hriechu a otvorený pre milosť. Ako vyjadril pápež František: „To, čo bolo pre Máriu na začiatku, bude pre nás na konci“ (pápež František, Anjel Pána, 8. decembra 2020). Týmto spôsobom Panna Mária pomáha svojim deťom v Cirkvi kráčať cestou obrátenia, ku ktorému nás Advent pozýva.

Na druhej strane, Panna Mária je tiež príkladom nádeje: vytrvalej dôvery v Boha, ktorá sa prejavuje v službe druhým. Na anjelovo zvestovanie odpovedá Mária „fiat!“, „nech sa mi stane podľa tvojho slova“ (Lk 1,38), dôverne prijímajúc Božiu vôľu: stať sa matkou Mesiáša pre vykúpenie všetkých ľudí. Následne sa hneď

vydáva na cestu, aby pomohla svojej príbuznej Alžbete s ťažkosťami šiesteho mesiaca tehotenstva (porov. Lk 1,39). Potom, krátko pred narodením Dieťaťa, sa musí premiestniť z Nazareta do Betlehema a dá sa predpokladať, že pripravila všetko potrebné, aby bolo všetko hotové, keď príde čas (porov. Lk 2,1-7).

Navštívenie - Kláštor sestier Benediktínok Večnej Adorácie

Toto sú len niektoré scény, ktoré vykresľujú nádej Panny Márie, nádej, ku ktorej nás Advent vyzýva, aby sme ju napodobňovali: nádej plnú služby. Nachádzame sa teda v tom „svätom výmennom obchode“ medzi Bohom a človekom, medzi ľuďmi navzájom, kde všetko patrí všetkým v „spoločenstve svätých“. Tento evanjeliový odkaz nás volá vstúpiť cez bránu, *fiat* : to je jeho pozvanie,

to je ruka milosti, ktorú nám Pán v tejto adventnej chvíli podáva.

Texty od sv. Josemaríu na meditáciu

Kedže Mária je Matkou, jej uctievaním sa učíme byť deťmi: naozajstne a bezhranične milovať; byť jednoduchí, bez komplikovanosti, ktoré sa rodí zo sebeckva a z toho, že myslíme len na seba; byť radostní s vedomím, že nič nemôže zničiť našu nádej. Začiatok cesty, ktorá vedie až k bláznivej láske k Bohu, spočíva v dôverčivej láske k Preblahoslavenej Panne Márii. Tak som to napísal pred mnohými rokmi v úvode ku komentáru svätého ruženca, a odvtedy som si už mnohokrát overil pravdivosť týchto slov. Nebudem teraz túto myšlienku ďalej rozvíjať: radšej vás pozývam, aby ste sami získali túto skúsenosť, aby ste to vy sami odhalili, keď sa budete s láskou stýkať s Máriou a otvárať pred ňou

svoje srdce, zverovať jej svoje radosti a žiale, a prosiť, aby vám pomáhala spoznávať a nasledovať Ježiša (*Íst s Kristom*, č.143).

«Prirodzene a spontánne sa v nás rodí túžba utiekať sa k Božej Matke, ktorá je aj našou Matkou. Túžime stýkať sa s ňou tak, ako sa stýkame so živou osobou, pretože nad ňou smrť nezvítazila, a spolu so svojím telom aj dušou je prítomná u Boha Otca, u svojho Syna a Ducha Svätého.

Katolícka viera dokázala v Márii rozpoznať privilegované znamenie Božej lásky: Boh nás už teraz nazýva svojimi priateľmi, jeho milosť v nás pôsobí, ozdravuje nás od hriechov, dáva nám silu, aby sme — napriek slabostiam vlastným tomu, kto je prachom a nedokonalým stvorením — mohli nejakým spôsobom odzrkadľovať Kristovu tvár. Nie sme len stroškotanci, ktorým Boh prisľúbil spásu, ale táto spása sa v

nás už aj uskutočňuje. Náš vzťah k Bohu nie je vzťahom slepca, ktorý túži po svetle, a zatiaľ stená v úzkostiach temnôt, ale vzťahom syna, ktorý vie, že ho jeho Otec miluje.

O tejto srdečnosti a o tejto dôvere, o tejto istote nám rozpráva Mária. Preto nám jej meno preniká priamo k srdcu. Vzťah každého z nás k vlastnej matke nám môže slúžiť ako vzor a pravidlo správania sa k Panej so sladkým menom Mária. Musíme milovať Boha tým istým srdcom, ktorým milujeme svojich rodičov, súrodencov, ostatných členov rodiny, našich priateľov alebo priateľky — veď nemáme iné srdce. A tým istým srdcom máme milovať aj Máriu» (*Íst' s Kristom*, č. 142).

4. Ako sa odzrkadľuje čas Adventu počas Svätej Omše?

Tento čas prípravy na príchod Mesiáša ožíva v liturgii svätej omše,

pretože „liturgia nás vedie k oslave narodenia Ježiša a zároveň nám pripomína, že každý deň prichádza do našich životov a že sa v sláve vráti na konci časov“ (pápež František, Anjel Pána, 1. 12. 2019). Adventné čítania sa sústreďujú na momenty z dejín spásy, keď Pán oživuje nádej u tých, ktorí veria v jeho príchod, a vyzýva ich k bdelosti a pokániu. Liturgia zdôrazňuje tieto myšlienky prostredníctvom rôznych textov prorokov, apoštolov a samotného Ježišovho učenia v evanjeliách. „Pozorné rozjímanie nad textami adventnej liturgie nám pomáha pripraviť sa, aby sme jeho prítomnosť neprehliadli“ (Adventný čas: Pripravte sa na Pánov príchod).

Evanjeliové úryvky vybrané pre toto obdobie ponúkajú hlboké posolstvo. Prvá adventná nedeľa sa zameriava na príchod Pána na konci čias, na druhý príchod Mesiáša. Evanjeliový text obsahuje výzvu Ježiša k bdelosti

a k tomu, aby sme boli stále pripravení, pretože nikto nevie, kedy Pán príde^[5]. Druhá a tretia adventná nedeľa predstavujú Jána Krstiteľa, ktorý oznamuje príchod Mesiáša a potrebu obrátenia^[6], aby sme ho mohli prijať. Cirkev tak povzbudzuje veriacich k prosbe o odpustenie hriechov a k životu naplnenému nádejou, že nás sprevádza Ježiš Kristus.

Štvrtá adventná nedeľa sa sústreďuje na priamu prípravu na prvý príchod Pána. Liturgia ponúka evanjeliové čítania o udalostiach tesne pred Vianocami. Medzi nimi je radostné oznámenie anjela o narodení Ježiša Panne Márii a svätému Jozefovi^[7]. Týmto spôsobom Cirkev vedie veriacich k radosti zo stretnutia s malým Ježiškom. „Toto stretnutie medzi Bohom a jeho deťmi, vďaka Ježišovi, je tým, čo oživuje našu vieru a tvorí jej jedinečnú krásu“ (pápež František, *Krásne znamenie jasličiek*).

Texty od sv. Josemaríu na meditáciu

Prišiel Advent. Aký dobrý čas, aby sme si obnovili úprimnú túžbu, očakávanie a nedočkavosť po Kristovom príchode! Po jeho každodennom príchode do tvojej duše v Eucharistii! „Ecce veniet!“ — Hľa, prichádza!, povzbudzuje nás Cirkev (*Vyhňa*, č.548).

«Keď začnete listovať vo Svätom písme, odhalíte neustálu prítomnosť Božieho milosrdenstva, ktoré naplňa zem (porov. Ž 33,5), ktoré sa vzťahuje na všetky jeho deti, *super omne carne* (porov. Sir 18,12), ktoré nás obklopuje (porov. Ž 32,10), ktoré nás predchádza (porov. Ž 59,11), ktoré sa rozhojňuje, aby nám pomáhalo (porov. Ž 36,6-7), a v ktorom sa neustále utvrdzujeme (porov. Ž 118,2). Boh, milujúci Otec, pamätá na nás vo svojom milosrdenstve (porov. Ž 25, 7): milosrdenstve láskavom

(porov. Ž 109,21), milosrdenstve krásnom, ako kvapky za veľkého sucha (Sir 35,26).

Ježiš Kristus zhrňuje a zostručňuje celé dejiny Božieho milosrdenstva do jedinej vety: ‚Blahoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo‘ (Mt 5, 7). A pri inej príležitosti: ‚Budte milosrdní, ako je milosrdný váš Otec!‘ (Lk 6, 36)» (*Ísť s Kristom*, č. 7).

5. Ako sa zrodilo toto liturgické obdobie?

Cirkev začala od 4. storočia prežívať Advent ako odlišné obdobie od zvyšku liturgického roka. Toto obdobie sa pôvodne zrodilo v Hispánii a v Galii ako čas asketickej a kajúcej prípravy na slávenie Vianoc.

Na koncile v Zaragoze v roku 380 bolo ustanovené, že veriaci majú denne navštevovať bohoslužby od 17. decembra do 6. januára. Hlavným

znakom tohto obdobia bola askéza, modlitba a časté zhromaždenia. Tieto praktiky sa však líšili podľa jednotlivých cirkví v Galii, Miláne, Hispánii a Anglicku. V 6. storočí sa do rímskej liturgie zaviedlo adventné obdobie, ktoré trvalo šesť týždňov. Neskôr ho pápež svätý Gregor Veľký skrátil na štyri týždne.

Rímsky Advent postupne nadobudol hlbší význam. Okrem prípravy na Pánovo narodenie sa stal aj časom radostnej nádeje na jeho druhý príchod na konci časov.

Texty od sv. Josemaríu na meditáciu

«Musíme ju zbaviť všetkých starostí, ktoré nás od neho oddávajú; a potom bude Kristus v tvojom rozume, Kristus na tvojich perách, Kristus v tvojom srdci, Kristus v tvojich skutkoch. Celý tvoj život — srdce i skutky, rozum i slová — budú naplnené Bohom.

Vzpriamte sa, zodvihnite hlavu, lebo sa blíži vaše vykúpenie (Lk 21,28) — čítali sme v Evanjeliu. Čas Adventu je časom nádeje. Celá panoráma nášho kresťanského povolania a jednota života, ktorej stredom je prítomnosť Boha, nášho Otca, môže a má byť našou každodennou realitou» (*Ísť s Kristom*, č.11).

6. Rôzne zvyky počas Adventu

Pobožnosť veriacich sa prejavila rôznymi spôsobmi v každej kultúre. So začiatkom Adventu veriaci praktizujú rôzne zvyky, ktoré im pomáhajú pripraviť sa na meditovanie tajomstiev tohto liturgického obdobia.

Jedným z veľmi rozšírených zvykov je adventný veniec. Ide o vetvičky borovice v tvare venca so štyrmi sviečkami, z ktorých tri sú fialové a jedna ružová. Sviečky sa zapalujú každú adventnú nedeľu. Fialové

sviečky symbolizujú ducha pokánia, obrátenia a bdelosti, ktoré sa podporujú počas tohto liturgického obdobia ako príprava na príchod Krista. Naopak, ružová sviečka je vyhradená na tretiu adventnú nedeľu a predstavuje radosť z blížiaceho sa narodenia Pána. Vo farských kostoloch sa veniec zapalauje počas slávenia svätej omše. V domácnostiach sa zapalauje počas rodinného stretnutia s modlitbami alebo piesňami, ktoré sa týkajú Adventu.

Ďalším spôsobom, ako pripraviť narodenie Pána, je vytvoriť betlehem. Kresťanské rodiny zachovávajú tradíciu zobrazovať v domácnostiach tajomstvo Narodenia Ježiša prostredníctvom figúrok. „Betlehem je vlastne ako živé Evanjelium, ktoré vychádza zo strán Svätého Písma. Kontemplácia vianočnej scény nás pozýva duchovne sa vydať na cestu,

príťahovaní pokorou Toho, ktorý sa stal človekom, aby stretol každého človeka“ (pápež František, „Krásny znak jaslí“). Pred týmito scénami sa rodiny stretávajú na modlitby a spievanie koledy, a stáva sa to aj scénou pre ďalšie pobožnosti.

Iné tradície pripravujú posledné dni Adventu rôznymi novénami, ako Posadas v Mexiku, Omša Aguinaldo v Portoriku a Filipínach, Novéna k Božskému Dieťaťu v Ekvádore a Kolumbii a mnoho ďalších praktík v rôznych kultúrach. Čo nechýba v myslení veriacich, je túžba prijať Jezuliatka s tými najlepšimi dispozíciami.

Texty od sv. Josemaríu na meditáciu

Akú istotu v nás musí vyvolávať tento Pánov súcit! *Ak bude ku mne volať, vypočujem ho, lebo som milosrdný* (Ex 22, 27). Je to pozvanie, sľub, ktorý nezostane nesplnený. *Pristupujme*

teda s dôverou k trónu milosti, aby sme dosiahli milosrdenstvo a našli milosť a pomoc v pravom čase (Hebr 4, 16). Nepriatelia nášho posväcovania nič nezmôžu, pretože Božie milosrdenstvo nás predchádza; a ak — z vlastnej viny a slabosti — padneme, Pán nám príde na pomoc a zdvihne nás. „Naučil si sa vyvarovať nedbanlivosti, zbavovať sa pýchy, nadobúdať zbožnosť, nebyť väzňom svetských vecí, nedávať prednosť pominateľnému pred večným. No keďže ľudská slabosť nedokáže kráčať rozhodným krokom v tomto pohyblivom svete, ukázal ti dobrý lekár zároveň aj prostriedok proti dezorientácii a milosrdný sudca ti neodoprel nádej na odpustenie (Sv. Ambróz, *Expositio Evangelii secundum Lucam*, 7 (PL 15, 1540))“ (*Ísť s Kristom*, č.7).

A v Betleheme sa narodil náš Boh: Ježiš Kristus! — V maštali — lebo v hostinci nebolo miesto.— A jeho

matka ho zavinula do plienok a
uložila do jasiel (Lk 2, 7).

Zima. — Chudoba. — Som malý
Jozefov služobník. — Aký dobrý je
Jozef! — Správa sa ku mne ako k
synovi. — A dokonca mi nezazlieva,
keď beriem dieťa do náručia a som s
ním hodiny a hodiny, hovoriac mu
sladké a vrúcne slová!

A bozkám ho — bozkaj ho tiež —
kolíšem ho v náručí, spievam mu a
nazývam ho Kráľ, Láska, môj Boh,
môj jediný, moje všetko!... Aké
lúbezné je dieťa... a aký krátky tento
desiatok! (Sv. Josemaría, *Svätý
Ruženec*, 3. radostné tajomstvo).

V konečnom dôsledku je Advent
časom prípravy a podnetu na
stretnutie s Kristom. „Naša cesta do
Betlehema musí byť hľadaním Ježiša
vo všetkých dimenziách nášho
každodenného života. Ale na to je
potrebné ‚vyrovnať jeho cesty‘. Čo
znamená ‚vyrovnať jeho cesty‘?

Znamená to pre nás odstrániť
prekážky príchodu Pána k nám, k
naším dušiam, do nášho života“ (F.
Ocáriz, 07.XII.2020).

[1] Rímsky Misál, Prefácia I v
Adventnom období.

[2] KKC, č.524.

[3] Rímsky Misál, 1. Adventná Nedeľa,
Modlitba po prijímaní.

[4] Rímsky Misál, Prefácia III o
Presvätej Panne Márii.

[5] Porov. Mk 13, 33-37, Mt 24, 37-44;
Lk 21, 25-36.

[6] Porov. Mk 1, 1-8; Mt 3, 1-12; Lk 3,
1-18; Jn 1, 19-28.

[7] Porov. Mt 1, 18-24; Lk 1, 26-38.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/co-je-advent/](https://opusdei.org/sk-sk/article/co-je-advent/) (22.05.2025)